

implementation of global reforms in the content of Ukrainian pedagogic education. The problem of orientation of Ukrainian society to democratic values in the conditions of joining to the Bologna agreement is considered.

The aim of the article is to determine of specificity of instrumental-performing activity as the optimal methodology, directed to resolution of complex music-performing tasks.

The next paragraph describes the main methodical ways, directed to resolution of the problem questions, concerning of instrumental-performing activity in terms of professional training of Music Art teachers at the pedagogic universities. Further the author reports that structure of instrumental-performing activity consists from next specific features, such as: physiologic peculiarity of performing apparatus; formation of performer's polyphonic thinking; systematic training during playing the musical instrument; gradual complication of music repertoire; use of various styles and genres in the process of professional training.

According to the text, contemporary higher education should to resolve the tasks, directed to development of student's personal music abilities as a future teacher-musician.

The final paragraph ends with conclusion, which generalizes importance of use of all specific features of instrumental-performing activity for attainment of positive results in the process of professional training of future Music Art teachers at the educational system of pedagogic universities.

Keywords: educational process; instrumental-performing activity; musical instrument; performer; professional training; specific features; teacher of Music Art.

Стаття надійшла до редакції 10.04.2017

Прийнято до друку 25.05.2017

УДК 378.147:7.012-051

Володимир Томашевський
ORCID iD 0000-0002-9849-8569

кандидат педагогічних наук, доцент,
завідувач кафедри декоративно-прикладного мистецтва та дизайну,
ДВНЗ «Криворізький державний педагогічний університет»,
вул. Мистецька, 9, 50050 м. Кривий Ріг, Україна
v.tomashevsky@meta.ua

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ЕСТЕТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ДИЗАЙНЕРІВ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Стаття присвячена аналізу існуючого в науково-дослідній літературі стану щодо теоретичного обґрунтування організаційних питань, пов'язаних зі реалізацією у вищій школі певних педагогічних дій, що спрямовані на формування естетичної культури майбутніх дизайнерів, загального аналізу педагогічних умов формування естетичної культури майбутніх дизайнерів у вищих навчальних закладах. Серед них автором виділено такі як актуалізація естетичної культури майбутніх дизайнерів, організація їх естетичної освіти, залучення студентів-дизайнерів до естетизації навколишнього середовища та оволодіння майбутніми дизайнерами досвідом самоорганізації естетичної культури.

Ключові слова: актуалізація; досвід самоорганізації; естетична культура; залучення до естетизації навколишнього середовища; педагогічні умови.

Вступ. На сьогодні в умовах реформування вищої освіти в Україні актуальними стають питання системних змін в середині як спеціальних, так і галузевих освітніх процесів, перегляду стратегічних напрямів роботи ВНЗ, спрямованості на усвідомлення кінцевого результату, модернізацію та удосконалення шляхів та методів досягнення мети навчання. Йдеться про обґрунтування на концептуальному рівні проблеми формування естетичної культури та визначення вихідних позицій щодо організації цього процесу у вищих навчальних закла-

дах, серед яких з'ясування педагогічних умов формування естетичної культури майбутніх дизайнерів посідає одне з найважливіших місць.

Аналіз останніх досліджень та публікацій засвідчив, що різні аспекти формування естетичної культури особистості, а саме: роль естетичної освіти в сучасній освітньо-виховній практиці, важливість і необхідність залучення майбутніх дизайнерів до освітньо-виховного процесу в якості його суб'єктів, залежність вирішення важливих завдань освітньо-виховного змісту від якості

та ефективності педагогічних дій та інші входять до кола зацікавлень багатьох сучасних вчених (В. Бутенко, М. Євтух, І. Зязюн, М. Каган, Л. Левчук, В. Луговий, С. Мельничук, Н. Миропольська, Н. Ничкало, М. Овсянніков, Г. Падалка Л. Печко, Г. Шевченко та ін.).

Не вирішеними залишається коло питань, пов'язаних з визначенням педагогічних умов формування естетичної культури майбутніх дизайнерів у вищих навчальних закладах, детального аналізу і розробки кожного з них в контексті теоретичного дослідження та дослідно-експериментального обґрунтування.

Мета статті – на основі вивчення теоретичної та теоретико-методичної літератури здійснення загального аналізу педагогічних умов формування естетичної культури майбутніх дизайнерів у вищих навчальних закладах.

Педагогічні умови формування естетичної культури майбутніх дизайнерів у ВНЗ. Концепція формування естетичної культури майбутніх фахівців з дизайну у вищих навчальних закладах передбачає теоретичне обґрунтування організаційних питань, пов'язаних зі створенням у вищій школі педагогічних умов. Йдеться про впровадження відповідних підходів до організації освітньо-виховного процесу, залучення технологій та методів впливу на естетичну свідомість студентів-дизайнерів, розвиток їх естетичної активності та художньо-конструкторської творчості, забезпечення самоорганізації духовно-функціонального утворення особистості, надання цьому процесу системного, послідовного та цілеспрямованого характеру.

До педагогічних умов, що забезпечують ефективне вирішення вказаної проблеми нами віднесено такі, як актуалізація естетичної культури майбутніх дизайнерів, організації їх естетичної освіти, залучення студентів до естетизації навколишнього середовища та оволодіння досвідом самоорганізації естетичної культури.

Актуалізація естетичної культури майбутніх дизайнерів. Визначення цієї педагогічної умови зумовлено тим, що особистість в освітньо-виховному процесі є його суб'єктом, який виконує певні функції, впливає на зміст та характер педагогічних дій, сприяє встановленню навчального діалогу, вносить свій досвід у процес спілкування, пізнання та творчості. Від особистості, як зазначають вчені, залежить продуктивність інтелектуальної праці, створення виховного середовища, в якому схвалені рішення і дії викликають позитивну реакцію, засвідчують про активну співучасть у досягненні визначеної освітньо-виховної мети (Янкина Н. В., 2012).

Особистість як суб'єкт освітньо-виховного процесу має широкий спектр фізичних, психічних, соціальних, духовних сил і можливостей, які можуть бути використані у процесі розв'язання певних проблем навчального, пізнавального,

комунікативного, організаційного, виховного, творчого змісту. Науково-педагогічні спостереження підтверджують, що освітньо-виховний процес набуває ефективного характеру за умови, коли особистість виявляє відповідну активність, зацікавленість, засвідчує про свої інтереси і потреби в цій сфері діяльності, свідомо реагує на зміст освітньо-виховного процесу, виявляючи при цьому визначену мотивацію та прагнення активно долучатися до спільної справи (Зязюн І. А., 2006).

Професійна підготовка майбутніх дизайнерів у вищих навчальних закладах передбачає залучення їх в якості активних учасників освітньо-виховного процесу, які виявляють вмотивовану позицію щодо необхідності здійснення навчально-пізнавальних дій, спираються на власний досвід пізнавальної діяльності, розраховують на залучення емоційних, інтелектуальних та творчих сил і можливостей у процесі освоєння професійної майстерності. Майбутні дизайнери покликані бути свідомими і активними учасниками професійної підготовки, яка здійснюється у вищих навчальних закладах. У цьому переконують вчені (І. Зязюн, М. Євтух, В. Луговий, Н. Ничкало та ін.), які результатами своїх досліджень підтверджують важливість і необхідність залучення до освітньо-виховного процесу в якості його суб'єктів, свідомих того, що вони можуть досягти, виявляти відповідну мотивацію, розуміння сутності і значення тих якостей, які їм потрібно здобути у процесі професійної підготовки (Зязюн І. А., 2006).

Існуючий стан сформованості естетичної культури не може задовільнити учасників освітньо-виховного процесу. Отже потрібні відповідні педагогічні дії, які б суттєво змінили існуючу ситуацію і вивели вказаний процес на рівень ефективного розвитку. Одним із показників цього може стати внесення змін у процес взаємодії майбутніх дизайнерів з естетичною культурою як духовно-функціональною властивістю особистості. Естетична культура не може залишатися на рівні її сприймання і розуміння лише як явища соціально важливого, а також необхідного для процесу культуротворення та розвитку мистецтва, а має позиціонуватися в свідомості майбутніх дизайнерів як їх особистісне духовне надбання, яким вони можуть пишатися, високо цінувати та творчо використовувати в процесі життєдіяльності (Бутенко В. Г., 2003).

Естетична культура майбутніх дизайнерів може стати унікальною за змістом, способами функціонування, характером вияву у процесі професійної діяльності за умови, якщо вона набуде статусу особистісного духовного утворення, яке є предметом наполегливої праці особистості над збагаченням власної естетичної свідомості, розвитку естетичної активності та забезпечення внутрішньої саморегуляції естетичної культури. Для досягнення такої якості та результативності формування естетичної культури майбутніх дизайнерів важ-

ливого значення набуває педагогічна умова, суть якої полягає в актуалізації естетичної культури майбутніх дизайнерів у вищих навчальних закладах. Актуалізація естетичної культури майбутніх дизайнерів являє собою комплекс педагогічних заходів, спрямований на розвиток у студентів ціннісного ставлення до естетичної культури, зокрема, розвиток у студентів інтересу до естетичної культури, орієнтації щодо неї та розвиток потреби відносно естетичної культури.

Ціннісне ставлення до естетичної культури як духовно-функціонального утворення особистості може мати емоційно забарвлений характер, інтелектуальну спрямованість, а також пов'язане з певними діями та способами поведінки. Це зумовлює організацію освітньо-виховних заходів у вищих навчальних закладах, які б урахували характер розвитку ціннісного ставлення студентів-дизайнерів до естетичної культури і на цій основі впливали на вказаний процес (Бутенко В. Г., 2003).

Розвиток у студентів-дизайнерів ціннісної орієнтації естетичної культури характеризується тим, що акцентується їх увага на інтелектуальних способах пізнання цього духовно-функціонального утворення особистості та набуття більш поглиблених знань, понять та вражень стосовно естетичної культури особистості. У цьому процесі ціннісне ставлення до естетичної культури розвивається на інтелектуальному матеріалі, який передбачає з боку студентів такі дії, як отримання необхідних знань, понять та уявлень про естетичну культуру, здійснення їх аналізу, систематизації, порівняння, співставлення інформації, яка характеризує цінність та значення естетичної культури особистості.

Організація естетичної освіти студентів-дизайнерів. Визначення цієї педагогічної умови формування естетичної культури майбутніх дизайнерів у вищих навчальних закладах зумовлено необхідністю ефективного використання естетичної освіти як засобу впливу на естетичну свідомість, розвитку естетичної активності студентів, підготовки їх до самоорганізації духовно-функціонального утворення особистості. На сьогодні естетична освіта ще залишається значним резервом сучасної освітньо-виховної практики і тому передбачає свій подальший розвиток і впровадження (Янкина Н. В., 2012).

У процесі формування естетичної культури майбутніх дизайнерів естетична освіта покликана реалізовувати ціннісно-орієнтаційну функцію, спрямовувати увагу студентів на необхідність цілісного, багатоаспектного, системного пізнання навколишньої дійсності та мистецтва. На відміну від соціальних, художніх знань, естетична освіта відкриває простір для всебічного сприймання та осмислення предметів і явищ, акумулює емоційні, інтелектуальні, творчі сили і можливості з метою отримання ґрунтовної інформації про закономірності естетичного пізнання, особливості естетичного

сприймання та оцінки навколишнього середовища.

Естетична освіта має важливе значення для формування естетичної культури майбутніх дизайнерів у вищих навчальних закладах. Спираючись на освітні, розвивальні та виховні можливості естетичної освіти, вища школа покликана збагачувати естетичну свідомість студентів, розвивати такі її форми, як: естетичні почуття, естетичні знання та естетичний світогляд. Для майбутніх дизайнерів важливо мати емоційно-естетичний досвід, спираючись на який вони отримують можливість емоційно реагувати на естетичні прояви дійсності, виявляти асоціативну активність, що збагачує уявлення і поняття про прекрасне, співпереживати динаміку процесів і явищ, які несуть в собі важливі естетичні цінності. Водночас, перед ними постають серйозні завдання щодо системного осмислення явищ і предметів, що мають місце у навколишньому житті, художньо-творчій діяльності. Це зумовлює необхідність використання естетичної освіти для збагачення естетичного світогляду майбутніх фахівців з дизайну, розвитку їх здатності на системному рівні оцінювати та інтерпретувати естетичні цінності.

Організація естетичної освіти майбутніх дизайнерів передбачає, передусім, визначення її змісту. Питання змісту естетичної освіти майбутніх дизайнерів залишається ще не дослідженим, що певним чином відображається на практиці. Здійснений нами теоретичний аналіз цього питання дозволив визначити складові змісту естетичної освіти майбутніх дизайнерів, до яких віднесено філософський, культурологічний, мистецтвознавчий, психологічний та професійний зміст естетичної освіти. Виділені складові естетичної освіти майбутніх дизайнерів передбачають розкриття найважливіших закономірностей та особливостей естетичного освоєння навколишньої дійсності; передачу досвіду філософського, культурологічного, мистецтвознавчого, психологічного та професійного осмислення естетичних цінностей в дійсності та мистецтві; розвиток таких якостей духовно-функціонального утворення особистості, як естетичні почуття, естетичні знання та естетичний світогляд.

Реалізація естетичної освіти майбутніх дизайнерів у вищій школі має певні особливості, пов'язані з можливостями окремих форм освітньо-виховного процесу. Враховуючи їх специфіку та особливості вирішення освітньо-виховних завдань, визнано доцільним реалізацію естетичної освіти майбутніх дизайнерів у процесі навчальної, наукової, позааудиторної, клубної та культуротворчої діяльності. У своїй сукупності зазначені різновиди діяльності покликані забезпечити розвиток естетичної свідомості майбутніх дизайнерів, спонукати їх до багатоаспектного пізнання світу прекрасного.

Залучення студентів-дизайнерів до естетизації навколишнього середовища. Ця педагогічна умо-

ва формування естетичної культури майбутніх дизайнерів має важливе значення і передбачає забезпечення тісного зв'язку освітньо-виховного процесу з існуючою практикою. Йдеться про зв'язок процесу формування естетичної культури майбутніх фахівців з дизайну з тим спектром професійної діяльності, який пов'язаний з естетичним оформленням навколишнього середовища. Майбутні дизайнери покликані усвідомлювати, що їх естетична освіта повинна мати логічне продовження в форматі використання набутого естетичного досвіду на практиці.

Набуття студентами-дизайнерами практичного досвіду, пов'язаного з вирішенням завдань естетичного змісту, є важливим завданням вищої школи. З цією метою відбувається адаптація молодих фахівців до професійної діяльності, набуваються необхідні уміння і навички художньо-оздоблювальних та художньо-конструкторських робіт. Утім, як засвідчують дані констатувального експерименту значна частина майбутніх дизайнерів потребує педагогічної допомоги, пов'язаної з використанням на практиці естетичної культури, виявом естетичної активності у процесі спілкування, пізнання та творення художньо-естетичних цінностей, тому для ефективного формування естетичної культури майбутніх дизайнерів у вищих навчальних закладах визнано доцільним створення педагогічної умови, суть якої полягає у залученні студентів спеціальності «Дизайн» до естетизації навколишнього середовища, зокрема, природного, предметного, соціального та мистецького середовища.

У науковій літературі процес естетизації навколишнього середовища отримав певне висвітлення. Вчені пропонують визначати цей процес як діяльність, яка прагне внести певні зміни, доповнення до предметів і явищ дійсності з тим, щоб посилити виразність їх форми, розкрити нові грані естетичного змісту, передати особистісне ставлення до проявів прекрасного в природі, побуті, одязі, манерах поведінки тощо. Інтерпретуючи таким чином сутність естетизації навколишнього середовища, дослідники надають перевагу культурознавчим аспектам, засвідчують якісні зміни, які відбуваються в цьому процесі.

Естетизація навколишнього середовища є тим процесом, який засвідчує також про естетичну активність в ньому особистості, вияв нею естетичних почуттів, використання набутих раніше естетичних знань, виконання творчої діяльності, пов'язаної з привнесенням елементів естетичної виразності у певні предмети, явища тощо. Залучення майбутніх дизайнерів до естетизації навколишнього середовища передбачає виконання ними комунікативних, пізнавальних та творчих дій, пов'язаних з освоєнням прекрасного в природі. У процесі естетичного спілкування, пізнання та творчості студенти привчаються акумулювати ува-

гу на проявах естетичного змісту в природному середовищі, прагнуть об'єднувати набуті естетичні знання, поняття та уявлення про красу природних явищ, переносити естетичні враження та оцінки від одних природних об'єктів до інших, визначати власні творчі проекти з урахуванням їх естетичної цінності та значення.

Не менш важливим є залучення майбутніх дизайнерів до естетизації предметного середовища. У процесі спілкування, пізнання та творчості студенти отримують можливість емоційно реагувати на виразність форми і змісту предметів побуту, костюму, прикрас та інших речей, які супроводжують людину в її житті, праці, спілкуванні. Їх пізнавальні та творчі дії дозволяють інтегрувати естетичний досвід та використовувати його на практиці.

Майбутні дизайнери мають можливість залучатися до естетизації соціального середовища. Вони спостерігають, вивчають, узагальнюють процеси, які мають місце в системі суспільних, родових, сімейних, міжособистісних відносин і прагнуть їх передати в естетичній формі. Естетизація соціального середовища спонукає студентів-дизайнерів до вияву естетичної активності, пов'язаною з культурою спілкування, розвитком народних традицій, звичаїв, обрядів, урочистостей, присвячених важливим подіям життя суспільства і окремої людини.

Важливим проявом естетичної активності майбутніх дизайнерів є їх участь в естетизації мистецького середовища. Цей процес передбачає налагодження комунікативних зв'язків з явищами і подіями, які мають місце в мистецькому житті, розгортання пізнавальної діяльності, пов'язаної з вивченням історії, традицій та сучасності у розвитку художньої культури; виконання творчої роботи, що дозволяє в естетичній формі передати суть того, що визначає зміст наукової, навчальної, методичної, мистецької продукції.

Оволодіння майбутніми дизайнерами досвідом самоорганізації естетичної культури. Визначення цієї педагогічної умови зумовлено необхідністю надання допомоги майбутнім дизайнерам у забезпеченні процесу самоорганізації естетичної культури. Зазначимо, що естетична культура особистості належить до духовно-функціональних утворень, які можуть здійснювати саморегуляцію, вносити певні зміни як на змістовному, так і функціональному рівнях. Ця властивість естетичної культури не з'являється сама по собі, а є результатом процесів та новоутворень, які супроводжують це явище, впливають на нього, спонукають до подальшого формування.

Самоорганізація естетичної культури особистості є її характерною ознакою, яка присутня на найважливіших етапах її формування – в дошкільному, шкільному та студентському віці. Але саме в студентському віці естетична культура

формується як духовно-функціональне утворення, в якому механізм самоорганізації спирається на емоційні, інтелектуальні та творчі можливості особистості. Це зумовлює прагнення майбутніх фахівців залучати до процесу самоорганізації естетичної культури найважливіші сили і можливості, спиратися на них і на цій основі вносити регулятивні дії у зазначений процес.

Теоретичне дослідження цього питання дозволило визначити різновиди досвіду самоорганізації естетичної культури, якими покликані оволодіти майбутні дизайнери, а саме емоційно-спонукальний, інтелектуально-регулятивний та креативно-корекційний досвід.

Сутність емоційно-спонукального досвіду полягає в використанні самовідчуття в процесі самоорганізації естетичної культури. Студенти-дизайнери покликані виявляти уважне ставлення до своїх почуттів, оцінювати власний емоційний стан та його вплив на естетичне ставлення до дійсності та мистецтва, спиратися на позитивні почуття та емоції у процесі зв'язку з естетичними проявами навколишнього середовища, виявляти емоційну реакцію на предмети і явища, які заслуговують на відповідну естетичну оцінку, використовувати на практиці емоційно-спонукальні можливості впливу на естетичну культуру. Цей досвід передбачає самовідчуття студентів у процесі взаємозв'язку з естетичними цінностями; звернення до соціальних, художніх та естетичних почуттів; урахування емоційного стану в процесі спілкування з творами мистецтва; надання певного значення почуттям, які супроводжували особистість; вияв інтересу студентів у сфері художньої культури; оцінка ролі почуттів як регулятора поведінки в певних ситуаціях життя; стимулююча роль почуття прекрасного в житті студентів; спонукування почуттів до творчої діяльності за законами краси.

Також для забезпечення механізму самоорганізації естетичної культури студентів-дизайнерів потрібен інтелектуально-регулятивний досвід. Майбутнім дизайнерам важливо спиратися на інтелектуальні можливості з тим, щоб процес самоорганізації естетичної культури набував глибокого та свідомого характеру, сповненого розуміння того, що необхідно зробити для подальшого розвитку та збагачення духовно-функціонального зв'язку зі світом прекрасного. Інтелектуально-регулятивний досвід передбачає самоусвідомлення студентів в процесі освоєння естетичних цінностей; у процесі освоєння естетичних явищ дійсності соціальної, художньої та естетичної інформації; оцінка студентами власних інтелектуальних можливостей освоєння есте-

тичного в дійсності та мистецтві; урахування інтелектуально-пізнавального потенціалу студентів у процесі зв'язку з цінностями естетичної культури; вплив орієнтації студентів у сфері художньої культури; регулятивна роль знань у процесі оцінювання художніх творів; прийняття оцінних рішень, що стосуються розвитку естетичної культури.

Майбутні дизайнери здійснюють самоорганізацію естетичної культури, спираючись при цьому також на творчі сили і можливості. Цей процес набуває відчутної гостроти й значущості, коли дизайнери працюють над художньо-творчими проектами і звертаються до власних можливостей з метою прийняття оптимальних рішень. Досвід креативно-корекційного змісту спонукає майбутніх дизайнерів не лише зацікавлено та критично ставитися до естетичної культури, але й виявляти при цьому прагнення до внесення змін, які б збагатили власне духовно-функціональне утворення. Креативно-корекційний досвід, який покликані освоїти студенти, передбачає використання саморегуляції як способу самоорганізації естетичної культури студентів-дизайнерів; звернення студентів-дизайнерів у процесі освоєння естетичних цінностей до самовідчуття та самоусвідомлення своєї ролі та значення; урахування креативного потенціалу та можливостей майбутніх дизайнерів у процесі художньо-естетичної творчості; вияв студентами-дизайнерами потреби у творчому вирішенні художніх завдань; корекційні дії студентів-дизайнерів, пов'язані з їх участю у процесі художньо-конструкторської творчості; прийняття студентами-дизайнерами рішень, що пов'язані зі зміною ціннісного ставлення до творів мистецтва.

Висновки. Таким чином, концепція формування естетичної культури майбутніх фахівців з дизайну у вищих навчальних закладах передбачає теоретичне обґрунтування організаційних питань, пов'язаних зі створенням у вищій школі педагогічних умов, серед яких нами визначено актуалізацію естетичної культури майбутніх дизайнерів, організацію їх естетичної освіти, залучення студентів-дизайнерів до естетизації навколишнього середовища та оволодіння майбутніми дизайнерами досвідом самоорганізації естетичної культури.

Вирішення означених вище завдань сприятиме моделюванню та створенню програмно-методичного забезпечення процесу формування естетичної культури майбутніх дизайнерів у ВНЗ, а саме розробці методики формування естетичної культури майбутніх дизайнерів у вищих навчальних закладах, та в подальшому стане теоретичним підґрунтям для дослідно-експериментальної перевірки ефективності педагогічних умов цього процесу.

Література

1. Бутенко В. Г. Культурологічні аспекти формування естетичної свідомості учнівської і студентської молоді / В. Г. Бутенко // Педагогічні науки. – Херсон: ХДУ, 2003. – Вип. 34. – С. 17-20.

2. Зязюн І. А. Мистецтво у розвитку особистості: [монографія] / Іван Андрійович Зязюн. – Чернівці: Зелена Буковина, 2006. – 224 с.
3. Янкина Н. В. Взаимосвязь культуры и образования как характеристика современной образовательной парадигмы / Н. В. Янкина // Международный научно-исследовательский журнал. – 2012. – №5 (5). – С. 62- 63, DOI:10.18454/IRJ. 2227-6017.

References

1. Butenko V. H. (2003). Kulturologichni aspekty formuvannia estetychnoi svidomosti uchnivskoi i studentskoi molodi [Culturological aspects of esthetic consciousness formation of pupils' and students' youth]. Pedagogichni nauky, Kherson State University, 34, 17-20 (ukr).
2. Ziazun I. A. (2006). Mystetstvo u rozvytku osobystosti: [monograph] [Art in personality's development: [monograph]. Chernivtsi: Zelena Bukovyna, 224 (ukr).
3. Jankina N. V. (2012). Vzaimosvjaz' kul'tury i obrazovanija kak harakteristika sovremennoj obrazovatel'noj paradigmy [Interrelation of culture and education as a characteristic of the modern educational paradigm]. Mezhdunarodnyy nauchno-issledovatel'skiy zhurnal, 5 (5), 62-63, DOI:10.18454/IRJ. 2227-6017 (rus).

ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ УСЛОВИЯ ФОРМИРОВАНИЯ ЭСТЕТИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ БУДУЩИХ ДИЗАЙНЕРОВ В ВЫСШИХ УЧЕБНЫХ ЗАВЕДЕНИЯХ

Томашевский Владимир, кандидат педагогических наук, доцент, заведующий кафедрой декоративно-прикладного искусства и дизайна, ГВУЗ «Криворожский государственный педагогический университет», ул. Художественная, 9, 50050 г. Кривой Рог, Украина, v.tomashevsky@meta.ua

Статья посвящена анализу существующего в научно-исследовательской литературе состояния относительно теоретического обоснования организационных вопросов, связанных с реализацией в высшей школе определенных педагогических действий, направленных на формирование эстетической культуры будущих дизайнеров, общего анализа педагогических условий формирования эстетической культуры будущих дизайнеров в высших учебных заведениях. Среди них автором выделено такие как актуализация эстетической культуры будущих дизайнеров, организация их эстетического образования, привлечение студентов-дизайнеров к эстетизации окружающей среды и овладения будущими дизайнерами опытом самоорганизации эстетической культуры.

Ключевые слова: актуализация; опыт самоорганизации; педагогические условия; привлечение к эстетизации окружающей среды; эстетическая культура.

PEDAGOGICAL CONDITIONS OF ESTHETIC CULTURE FORMATION OF FUTURE DESIGNERS AT HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTIONS

Tomashevsky Volodymyr, Ph.D., Associate Professor, Head of Decorative Art and Design Department, DVNZ «Kryvyi Rig State Pedagogical University», 9 Mystetska Str., 50050 Kryvyi Rih, Ukraine, v.tomashevsky@meta.ua

The paper analyzes existing in the research literature on theoretical ground state organizational issues related to the implementation of certain high school teacher actions aimed at creating aesthetic culture of future designers, complete pedagogical conditions of formation of aesthetic culture of the future designers in higher education. Among the authors identified the following as the actualization of aesthetic culture of future designers is a set of educational activities aimed at developing the students' attitude to the aesthetic value of culture; organization of aesthetic education of future designers, which is caused by the need to effectively use it as a means to influence the aesthetic consciousness, enriching the aesthetic outlook of future specialists in aesthetic design of the activity and the ability of students at the system level to assess and interpret the aesthetic value; attract design students to aesthetic environment, which provides the performance of certain communicative, cognitive and creative activities related to the development of beauty in nature, society and art, and to ensure a close link educational process with the existing practice and is reflected in the aesthetic, especially natural, meaningful, social and artistic environment; mastering future designers mastering of aesthetic experience self-culture, the kind of which is emotionally stimulating, intellectual and creative regulatory and correctional experience.

Keywords: actualization; aesthetic culture; attraction to aesthetic environment; experience of self-organization; pedagogical conditions.

Стаття надійшла до редакції 29.03.2017
Прийнято до друку 25.05.2017